

**Vládna koalícia dominuje politickému spravodajstvu v televíziách.
Nedostatky v rámcovaní tém, kontexte a vyvážení pretrvávajú najmä
v STVR a TA3.**

Mediálny monitoring verejnoprávnej STVR a súkromných TV JOJ, TV Markíza a TA3
(2. – 15. február 2026)

- V politickom TV spravodajstve jasne dominovala vládna koalícia. Vláda, premiér a koaličné strany spolu získali viac ako 68 % politicky relevantného priestoru. Viditeľné to bolo najmä na TV Markíza a STVR.
- Aj rebríček najviac zobrazovaných politikov potvrdzuje dominanciu výkonnej moci. Najvýraznejším aktérom bol Robert Fico, okrem neho dominovali ministri a prezident. V STVR sa zástupca opozície vôbec nedostal medzi TOP 10 najzobrazovanejších politikov.
- STVR ako jediná poskytla vláde vyšší podiel pozitívnych ako negatívnych informácií. Aj pri pridaní koaličných strán zostal obraz vládnej koalície mierne pozitívny, čo umocňuje dojem jej priaznivejšieho spravodajského obrazu v spravodajstve verejnoprávnej televízie. Naopak, súkromné TV Markíza a TV JOJ boli k vláde výrazne kritické.
- STVR zaznamenala aj najvyšší počet profesionálnych pochybení, predovšetkým z pohľadu chýbajúceho kontextu pri spracovávaní tém a politickej vyvážení.
- Televízie tentokrát poskytli väčší priestor opozícii. Dlhodobá marginalizácia koalície Hnutie Slovensko - Za ľudí a takmer ignorácia mimoparlamentných strán však naďalej redukuje to všestrannosť informácií a názorovú pluralitu.
- Najviac priestoru dostali témy spojené s politickými spormi, inštitucionálnymi konfliktmi či verejne citlivými otázkami. Patrili medzi ne najmä *Odvolačanie vlády a ministrov*, *Generálna prokuratúra a verejné dianie*, *Epstein a Slovensko* či *Vojenská pomoc Ukrajine*.

Kto dominoval politickému spravodajskému priestoru?

Politika zostala aj v prvej polovici februára jednou z hlavných osí televízneho spravodajstva, pričom aktuálna vláda R. Fica mala - ako to býva pre spravodajstvo typické - opäť výrazne dominantný priestor. Silnejšia prítomnosť výkonnej moci v spravodajstve sama osebe nemusí predstavovať problém. Pri témach spätých s rozhodovaním vlády, jednotlivými rezortmi či riešením praktických otázok verejnej politiky je prirodzené, že predstavitelia vlády dostávajú väčší priestor. Kľúčové však je, či sú tieto výstupy sprevádzané dostatočným kontextom, relevantnou protiváhou a zrozumiteľným vysvetlením širších súvislostí. Práve v tejto rovine sa opakovane objavovali nedostatky.

Vláda R. Fica dostala 37,5 % politického priestoru. Ak k tomu pripočítame aj priestor venovaný premiérovi R. Ficovi – 11 % dostávame obraz spravodajstva, v ktorom vládna moc jednoznačne dominovala. Okrem toho získali koaličné strany ďalších 20 % priestoru (najviac

pre Hlas-SD, viditeľne výraznejší priestor na TV Markíza), čo znamená, že **vládna koalícia spolu získala viac ako 68 % politického spravodajského času**. Z hľadiska kvalitatívneho hodnotenia však takáto dominancia automaticky zvyšuje nároky na vyváženosť, teda na to, aby vedľa oficiálnych vládnych výstupov dostávali priestor aj opozičné, expertné či iné relevantné hlasy.

Opozičné strany spolu získali 22 % priestoru; najviac sa v spravodajstve objavovali PS (8 %) a SaS (7,6%) - teda na podobnej úrovni ako koalíčné Hlas-SD a Smer-SD (7,7 %, resp. 7,2 % politického spravodajstva). Menší priestor mali KDĽH a zo všetkých parlamentných strán bol celkovo najmenší priestor venovaný koalícii Hnutie Slovensko - Za ľudí (3 %). Koalícia bola najmenej prezentovaným parlamentným politickým subjektom v 3 televíziách, v TV Markíza druhým najmenej zobrazovaným.

Prezident (vrátane priestoru pre jeho Kanceláriu a hovorca) tvorili celkovo 3,3 % politického priestoru, čo znamená skôr doplnkovú než dominantnú rolu v celkovom politickom obraze – iné to bolo v TA3 (6,6 %).

Televízie dlhodobo ignorujú takmer všetky mimoparlamentné strany, miernu výnimku tvorili Markíza a TV JOJ pri pokrytí strany Demokrati a TA3 priestorom pre Maďarskú alianciu. Pre verejnoprávnu televíziu akoby existovali iba parlamentné strany. Naopak, televízie venovali priestor iným relevantným subjektom mimo hlavných blokov – bolo im venovaných viac ako 6 % politicky relevantného priestoru, najviac v TV JOJ (12,9 %).

Podiel priestoru politických blokov (2.–15. február 2026)					
	STVR (1:43.59 h)	JOJ (1:23.56 h)	Markíza (1:22.04 h)	TA3 (1:14.32 h)	TV spolu (5:44.31 h)
Prezident (+ Kancelária, hovorca)	3,2 % (03:21)	3,1 % (02:38)	0,3 % (00:17)	6,6 % (04:55)	3,3 % (0:11.11 h)
Vláda (celok, ministerstvá, ÚV)	40,9 % (42:31)	32,5 % (27:18)	42,8 % (35:09)	32,6 % (24:18)	37,5 % (2:09.16 h)
Premiér Robert Fico	9,4 % (09:49)	10,4 % (08:42)	9,2 % (07:34)	14,7 % (10:57)	10,8 % (0:37:02 h)
Koalícia (Predseda NR SR, SMER-SSD, Hlas-SD, SNS)	21,0 % (21:53)	18 % (15:07)	22,2 % (18:14)	17,9 % (13:22)	19,9 % (1:08:36)
Parlamentná opozícia (PS, HS-ZĽ, KDĽH, SaS)	22,6 % (23:32)	22,7 % (19:01)	19 % (15:38)	23,3 % (17:23)	21,9 % (1:15:34)
Mimoparlamentné strany	0,1 % (00:05)	0,4 % (00:20)	0,7 % (00:35)	0,4 % (00:17)	0,4 % (0:01:17 h)
Iné relevantné subjekty (bývalé vlády, GP, iní)	2,7 % (02:48)	12,9 % (10:50)	5,6 % (04:37)	4,5 % (03:20)	6,3 % (0:21:35 h)

V porovnaní s novembrom 2025 zostáva teda celkový obraz podobný: politický priestor je naďalej výrazne koncentrovaný na výkonnú moc a koaličný blok (68,2 % pri sumare všetkých televízií). Pokiaľ ide o jednotlivé televízie, najväčší priestor dostala vláda a koalícia v TV Markíza (74,2 %) a v STVR (71,3 %), najmenší v TV JOJ (60,9 %). Ak by sme sa pozreli iba na vládu (aj s premiérom), tam je obraz podobný: viac ako polovicu politického priestoru dostali vládni činitelia v Markíze (52 %) a v STVR (50,3 %), najmenej v TV JOJ (42,9 %).

Pri pohľade na spôsob prezentácie (tón vyznenia informácie) je viditeľný rozdiel medzi hlavným večerným spravodajstvom televíznej STVR a dvoch súkromných televízií – TV JOJ a Markíza. Iba v **STVR prevažovali pozitívne informácie o vláde (aj s premiérom) nad negatívnymi** (9,8 % - 6,2%, zvyšných 83,9 % bolo neutrálnych). Pre porovnanie, v TV JOJ bol pomer pozitívnych a negatívnych informácií o vláde a premiérovi 3,4 % - 16,3 % (80,3 % informácií bolo neutrálnych), v TV Markíza bol tento pomer na úrovni 6,6 % - 20,5 % (73 % informácií bolo neutrálnych). Ak do bloku zahrnieme aj koaličné strany, negatívny podiel narastie, keďže **takmer v každej televízii boli koaličné strany kritizované výraznejšie ako vláda** (iba v Markíze bola kritika vlády a koaličných strán porovnateľná). No aj napriek tomu ostal obraz celého koaličného bloku (teda vláda a koaličné strany) na verejnoprávnej STVR mierne pozitívny – 7,5 % pozitívnych oproti 7,4 % negatívnych informácií).

Opozičné strany boli zobrazované predovšetkým neutrálne (podiel tohto typu informácií sa pohyboval v jednotlivých televíziách na úrovni 92–98 %), zvyšné informácie boli predovšetkým kritické (najkritickejšie opäť v TV Markíza (0,6 % pozitívnych oproti 7,5 % negatívnych) a v TV JOJ (0,7 % pozitívnych oproti 6 % negatívnych informácií)).

Najviac zobrazovaní politickí aktéri

Najvýraznejším individuálnym aktérom sledovaného obdobia bol Robert Fico, ktorý získal 36:08 min priestoru. Takýto výsledok je konzistentný s celkovou dominanciou výkonnej moci a vládnych tém v spravodajstve. Medzi ďalších aktérov v prvej desiatke celkovo patrili ministri Tomáš Drucker (15:39 min), Robert Kaliňák (13:32 min), prezident Peter Pellegrini (12:02 min), bývalý poradca premiéra Miroslav Lajčák (11:56 min), splnomocnenec vlády Peter Kotlár (11:01 min), ministri Richard Takáč (11 min) a Tomáš Taraba (09:15 min), predseda NR SR Richard Raši (06:22 min) a generálny prokurátor Maroš Žilinka (05:54 min).

Opoziční predstavitelia (výnimkou neboli ani lídri parlamentných strán) sa v TOP10 objavovali len výnimočne, na jej konci a nerovnomerne: v TV JOJ to bol Branislav Gröhling (SaS) na 8. mieste, v Markíze to bola Mária Kolíková (SaS) na 9. mieste a v TA3 sa v TOP10 objavil Michal Truban (PS) na 9. mieste. Vo verejnoprávnej STVR sa zástupcovia opozície v prvej desiatke najprezentovanejších politikov neobjavili - najvýraznejší opozičný predstaviteľ bol líder PS Michal Šimečka na 11. mieste. V celkovom rebríčku (všetky TV spolu) sa medzi opozičnými politikmi najvyššie umiestnili Branislav Gröhling (10:52 min) a Michal Šimečka (10:40 min) na 11. a 12. mieste.

Podiel politicky relevantného obsahu v hlavných správach

Z hľadiska percentuálneho podielu bol najvýraznejší podiel politicky relevantného obsahu v hlavných správach v TA3 - 63 %. V TV JOJ dosiahol 48,5 %, v STVR 43 % a v Markíze 39 %. Pri pohľade na absolútny čas najviac politicky relevantného obsahu odvysielala STVR, nasledovaná Markízou a TA3.

Kľúčové témy a špecifické udalosti spravodajstva

Najväčší priestor získali témy s prirodzeným konfliktovým potenciálom, ale vysoko sa umiestnili aj oblasti, ktoré patria do sféry praktickej verejnej politiky.

• Odvolávanie vlády a ministrov:	43:45 min
• Diaľnice a infraštruktúra:	40:08 min
• Školstvo a kvalita vzdelávania:	34:08 min
• Epstein a Slovensko:	30:55 min
• Ukrajina - vývoj vojny:	21:16 min
• Sociálne dopady a inflácia:	20:07 min
• Generálna prokuratúra a verejné dianie	18:41 min
• Zoštátnenie strategických podnikov (štátne zásahy do trhu):	17:08 min
• Energetika a ceny:	16:47 min
• Korupcia a klientelizmus:	13:47 min

Pri témach ako *Odvolávanie vlády a ministrov* či *Generálna prokuratúra a verejné dianie* je kľúčové, či správy zostanú len pri reprodukcii aktuálnych výrokov, alebo zároveň ponúknu dôvody, súvislosti a dôsledky. Monitoring pritom opakovane zachytil, že práve pri konfliktových a inštitucionálnych témach niekedy absentoval jeden zo základných aspektov kvalitne spracovaného materiálu - „prečo“ - teda nielen čo, kto, kde a kedy (z anglického 5Ws – what, who, when, where, why). Príspevky potom pôsobili skôr procedurálne, bez jasného vysvetlenia jadra sporu. Osobitne citlivé sú napokon kauzy s vysokým polarizačným potenciálom, ako kauza „*Epstein a Slovensko*“, kde sa objavili nedostatky v práci s kontextom, v ktorom bola táto téma zobrazovaná.

Mediálne prešľapy

Aj v druhom monitorovanom období sa naprieč televíziami najčastejšie objavovali prešľapy, ktoré znižujú schopnosť diváka pochopiť „prečo“ a „na základe čoho“ sa udalosti dejú – teda vynechanie kľúčového kontextu. Ďalším častejšie identifikovaným typom bola nevyváženosť. Nešlo pritom nevyhnutne o absenciu protistrany, ale často o spôsob spracovania - skladbu výpovedí, umiestnenie citácií, mieru vysvetlenia a dramaturgické zvýraznenie jedného rámca.

STVR

STVR mala v monitoringu najviac zaznamenaných prešľapov, viac ako 25. Monitoring často zaznamenal vynechanie podstatnej informácie (chýbajúci kontext) a nevyváženosť. Opakovane sa objavil vzorec, keď správa opisuje politický proces (rokovanie, odvolávanie, spor), ale neuvedie širší, vysvetľujúci kontext, ktorý by divákovi ozrejmil podstatu prezentovanej informácie - prečo sa konflikt vôbec odohráva.

Tento trend sme zaznamenali pri téme odvolávania ministrov (04.-05.02.), kde v reportážach chýbalo uvedenie dôvodov, prečo opozícia odvolávanie iniciuje. Bez týchto informácií správa pôsobí len ako opis procedúry bez samotného obsahu.

Chýbajúci kontext pri citlivých témach, prípadne pri témach, ktoré sú samé osebe komplexné, je problematický – práve krátke ukotvenie (kto–čo–v akej súvislosti) je v takýchto prípadoch kľúčové, aby divák nedostal len fragmenty. Inak sa znižuje zrozumiteľnosť správy a komplikuje to orientáciu diváka.

Rovnako sme zaznamenali situácie, kde bola téma otvorená sugestívne a bez skutočného vysvetlenia. Príkladom je správa (02.02.), keď moderátor oznámil, že „*Miroslav Lajčák prelomil mlčanie...*“, no bez uvedenia, k čomu sa výrok vzťahuje - bývalý poradca premiéra Fica sa k vzájomnej textovej komunikácii so sexuálnym predátorom Jeffrey Epsteinom dlhodobo nevyjadroval. Hoci správa uviedla, že dôvodom rezignácie M. Lajčáka boli „citlivé smsky“, samotná podstata (obsah), rámec (počet, dĺžka vzájomnej komunikácie), či kontext (kto bol Jeffrey Epstein, kedy a za čo bol odsúdený) v správe úplne absentovali. Naopak, správa pôsobila ako priestor pre vlastnú obhajobu zo strany Miroslava Lajčáka.

Podobne pri zahraničných témach, napríklad v príspevku o Kube (07.02.), bez stručného vysvetlenia príčin a širších súvislostí zostáva „to, čo je jadrom problému“ menej čitateľné.

Pri STVR sa opakovane objavuje jav, kedy môže „technicky“ zaznieť hlas oponenta, ale reportáž je poskladaná tak, že výsledný dojem ostáva jednostrannejší. Dominantný rámec je posilnený na začiatku a na konci, zatiaľ čo opačný názor je kratší alebo „utopený“ v strede – ako pravidlo sa tento „vzorec“ uplatňuje pri prezentácii a zdôraznení koalíčných naratívov, opak nebol doteraz zaznamenaný ani raz.

- V správe o prešetrovaní darovanej vojenskej techniky (06.02.) zazneli vyjadrenia jednej strany (oznamovateľ - Ministerstvo obrany), pričom názor protistrany (žalovaný, pravdepodobne bývalý minister obrany Jaroslav Nad' – v reportáži presný subjekt nebol špecifikovaný) nezaznel. Divák sa dozvedel o pozícii Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorá vyšetrovanie zastavila. Spracovanie témy pôsobilo formálne: úvod priniesol informáciu o nespokojnosti oznamovateľa a o doplnení dôkazov zo strany ministerstva obrany, následne zaznel stručný kontext a vyjadrenie prokuratúry, no záver opäť patril priamemu vstupu ministra Kaliňáka, ktorý vysvetľoval pozíciu ministerstva. Protiargumenty - napríklad zastaranosť techniky, nekompatibilita systému s modernými prvkami NATO, prevádzková nerentabilnosť či personálne limity - boli spomenuté iba jednou krátkou vetou. Argument, že nešlo o darovanie techniky, ale že bol za ňu dohodnutý platobný mechanizmus, nezaznel vôbec. Správa tak vo výsledku pôsobila manipulatívne - zdôvodnenie jednej strany sporu dostalo nielen výrazne väčšiu interpretačnú váhu, ale bolo jediné, navyše dôležité kontextové súvislosti chýbali.
- V príspevku z protestu SaS v Nitre (02.02.) chýbalo akékoľvek priame stanovisko politika SaS, prípadne vyjadrenia protestujúcich, pričom zároveň neboli jasne označení aktéri korupčných káz súvisiacich s Poľnohospodárskou platobnou agentúrou (PPA).
- V príspevku (03.02.) o podaní trestného oznámenia, ktoré podalo opozičné PS ohľadom spisov sexuálneho predátora J. Epsteina a ochrany možných slovenských obetí. Napriek tomu bol dôraz reportáže v koalíčných vyjadreniach (40 sekúnd pre troch zástupcov koalície vs 12 sekúnd pre jednu predstaviteľku PS). Navyše, hoci v reportáži zaznelo obvinenie voči mame lídra PS Michala Šimečku, televízia neponúkla protivyjadrenie M Šimečku, prípadne jeho mamy.
- V inej reportáži z toho istého dňa (03.02.) o rekonštrukcii kaštieľa Budmerice zaznelo najmä pozitívne predstavenie projektu; chýbali však aj ďalšie relevantné hlasy, vrátane perspektívy opozície, ktorá sa k rekonštrukcii v minulosti vyjadrovala kriticky (napr. v súvislosti s nákladmi).

- Príspevok o audite dotácií (06.02.) v prípade Marty Šimečkovej rámcovoval tému tak, že audit preukázal porušenia pri čerpaní grantov a dotácií, no bez dostatočného vysvetlenia rozsahu kontroly, použitých pojmov a rozdielu medzi jednotlivými typmi zistení.

TA3

Pri TA3 monitoring identifikoval 15 správ, kde sme zaznamenali absenciu niektorých profesionálnych štandardov. Jednou z opakujúcich sa línií bola nedostatočná zrozumiteľnosť alebo slabšie vysvetlenie kontextu. V príspevku o tlačovej konferencii Generálnej prokuratúry (04.02.), bolo problematické nepresné uchopenie časového rámca porovnávaných káuz, jednak použitie pojmu „mimoriadka“ bez bližšieho vysvetlenia pre bežného diváka. K otázke zrozumiteľnosti patrí aj reportáž o polročných prázdninách (02.02.), ktorá tvrdila, že podľa odborníkov majú polročné prázdniny zmysel, no bez uvedenia, o akých odborníkov ide a v čom konkrétne ich prínos spočíva.

Druhou výraznou líniou bola nevyváženosť alebo jednostrannejšie rámcovanie tém. Pri príspevku *Budapešť žaluje EK* (02.02.) reportáž priniesla iba pohľad maďarského ministra zahraničných vecí Pétera Szijjártóa, zosmiešnila názor najsilnejšej opozičnej strany TISZA, no samotný názor tejto strany neuviedla.

Viacere prípady sa týkali aj nedostatočného ukotvenia zdrojov alebo overiteľnosti tvrdení. Príkladom je reportáž *SFZ a kúpa iPhonov* (05.02.), kde chýba vysvetlenie, prečo je anonymný autor e-mailu považovaný za dôveryhodný zdroj. Podobný problém vecného ukotvenia sa objavil aj v reportáži o krádežiach v podniku vo Vranove (03.02.), kde sa tvrdí, že miestni starostovia chcú žandárov, no divák sa to nedozvie priamo z ich vyjadrení ani sa nedozvie, ktorí konkrétni starostovia to požadujú, predovšetkým však čo je dôvodom ich požiadaviek.

V prípade politicky exponovanej reportáže o mame lídra PS (02.02.) absentovalo stanovisko dotknutej Marty Šimečkovej. V reportáži sa navyše objavil aj problematický titulok, ktorý namiesto jej mena používa označenie cez rodinný vzťah k opozičnému politikovi.

Príspevok o minuloročných zahraničných aktivitách prezidenta Petra Pellegriniho (03.02.) pôsobil ako PR reportáž. Podobne pri správe o štátnom príspevku na výstavbu bytov (03.02.) diváci videli prakticky iba prehratie tlačovky premiéra R. Fica bez kontextu. Nekritické vyznenie sa objavilo aj pri téme *Stavbári lámu rekordy* (09.02.), kde sa objavuje nekritický pohľad na výstavbu diaľnic bez širšieho kontextu (napr. ako dlho boli tieto úseky budované).

TV Markíza

Pri Markíze monitoring identifikoval 12 problematicky spracovaných správ. Opakovali sa prešľapy spojené s formou (obraz/titulok/zvuk), ktorá pri citlivých témach môže vytvárať emocionálny rámec na úkor faktického vysvetlenia. Toto sa ukázalo pri citlivejších témach, ako boli príspevky o strelbe v škole chlapca z airsoft zbrane (06.02. a 08.02.), kde spracovanie využívalo výraznejšie dramatizačné prvky (napr. dynamický strih, hudba či sugestívne vizuály). Takéto formálne postupy môžu v podobných prípadoch posunúť dôraz správy na emóciu a „napätie“ namiesto toho, aby hlavný priestor dostalo vecné vysvetlenie.

Druhou líniou bolo vynechanie detailov alebo kontext, ktoré sú často jednoduché na doplnenie a pritom výrazne zvyšujú informačnú hodnotu správy. Patrí sem príspevok o „parlamentných

prázdninách“ (13.02.), kde sa spomínajú „dôležité body“, ktoré neboli prejednané, no bez konkretizácie ostáva ich význam nejasný. Pri medzinárodnej téme o jadrovej zmluve USA - Rusko (05.02.) vystupoval ako expert zástupca Centra vojensko-ekonomického výskumu v Moskve, pričom správa jeho inštitucionálne zázemie dostatočne nevysvetlila. Pri geopolitických témach je pritom transparentnosť expertného ukotvenia dôležitá, aby si divák vedel lepšie vyhodnotiť kontext aj možné východiská interpretácie.

TV JOJ

V sledovanom období sa objavilo 5 prešľapov, najmä prípady nedostatočného kontextu a oslabenej vyváženosti pri politicky citlivých témach. Pri správe o odvolávaní ministrov a následnej debate o skrátení rozpravy (05.02.) nezaznel ani základný dôvod, prečo opozícia odvolávanie iniciuje, takže príspevok zostáva najmä opisom procedúry bez vysvetlenia podstaty sporu. Pri príspevku o hodnotení darovania vojenskej techniky Ukrajine (07.02.) bola správa výraznejšie postavená na iba jednom interpretačnom rámci, bez rovnocenne rozvinutej protiváhy.

Metodológia

Monitorujeme hlavné večerné správy štyroch televízií (verejnoprávna STVR, súkromné TA3, TV JOJ, TV Markíza). V každom vydaní identifikujeme politicky relevantné príspevky (témy, kde vystupujú politickí aktéri, štátne inštitúcie alebo kde sa rieši verejná politika) a pri každom z nich jednotne kódujeme:

- **Politické subjekty:** Jednotliví politickí aktéri - prezident (+kancelária, hovorca), premiér, vláda (ako celok, ministerstvá, podpredsedovia vlády, Úrad vlády), parlamentné strany, mimoparlamentné strany, iné relevantné inštitúcie).
- **Časový priestor:** Započítavame skutočný vysielač čas (sekundy) pre jednotlivých aktérov, nie počet výstupov.
- **Forma vystúpenia:** Rozlišujeme či ide o priamu reč (soundbite), alebo sprostredkované zhrnutie tvrdení redakciou, iným aktérom, alebo ide o vizuálnu prezentáciu.
- **Tón pokrytia:** Pozitívny / neutrálny / kritický.
- **Udalosti:** Sledujeme ako sú zachytené, či majú politický rozmer a či v prípade konfliktu dostávajú priestor všetky relevantné strany, aby sa vyjadrili.
- **Mediálne prešľapy:** Všímame si dodržiavanie profesných a etických štandardov novinárskej práce, radenie príspevkov, prácu so zdrojmi, prácu s vizuálnou stránkou, spôsob zobrazenia a argumentácie, rozlíšenie faktov od komentárov, kontext a jeho prehľadnosť a zrozumiteľnosť, ako aj iné mediálne nedostatky.

Cieľom je dlhodobo zlepšovať redakčné postupy a poskytovať verejnosti informácie, ktoré pomáhajú zorientovať sa, zvyšujú kritický odstup a verejné povedomie a podporujú vecnú, na faktoch založenú verejnú diskusiu. Monitoring je systematická spätná väzba k procesom spracovania správ, porovnateľná naprieč obdobiami aj médiami.

Táto aktivita je podporená Švajčiarskou konfederáciou prostredníctvom Švajčiarskeho federálneho ministerstva zahraničných vecí (FDFA).